

Venstreblad“; og det var derfor, jeg spurgte Ministeren, om det passede. Jeg beklager, at Ministeren ikke ved det, og jeg beklager ogsaa, at Ministeren ikke tog Ansvaret for det, for Ministeren har jo Ansvaret for, hvad der sker, og det er hos Ministrene, vi her i Tinget kan kræve Svar paa Spørgsmaal; de kan ikke henvise til Embedsmændene. Nu blev der sagt fra Ministerens Side, at det var en Embedsmands Skyld, hvis det var sket. Men Sagen vil jo — og det vil jeg takke for — blive undersøgt, og saa faar vi nok Besked om det.

Ministeren sagde, at jeg havde sagt, at denne Sag om den mislykkede Afskedigelse kom frem i „Social-Demokraten“. Det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at efter at den var kommet frem, kom Angrebene i „Social-Demokraten“. Jeg beklager for Resten, at Ministeren ikke har taget Afstand fra disse Angreb, det havde jeg ventet. Ministeren siger, at det var et Hverv, Professor Larsen skulde befries for, et Hverv, som var overladt ham paa begrænset Aaremaal. Ja, saa vidt det kan ses, har man beskikket Professor Larsen for 3 Aar til dette Hverv, men det var jo egentlig ganske unødvendigt, idet det uimodsagt er hævdet fra min Side, at baade ved Skoleloven af 1899 og ved Lønningsloven af 1919 er de to Stillinger ved Lov forbundet med hinanden, saa naar han skal afskediges fra den ene, skal han ogsaa afskediges fra den anden. Den højtærede Minister siger, at hun ikke kunde bruge hans Raad, derfor havde hun ikke søgt dem. Det er jo beklageligt. Det skulde dog være mærkeligt, om der, selv om der er Punkter, hvor Professor Larsen ikke er enig med den højtærede Minister, ikke skulde være Punkter, hvor hans Raad havde nogen Værdi. Det ser lidt mærkeligt ud, at Landets Undervisningsminister erklærer dette samtidig med, at saa godt som alle Landets Seminarielærere erklærer, at de har været meget taknemmelige for hans Raad. Jeg vil dog antage, at der en Gang imellem kunde være noget af Værdi deri.

Jeg skal fatte mig ganske kort, idet der jo ikke er sagt saa forfærdelig meget fra de andre Ordføreres Side, heller ikke af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg vil bare sige, at naar han mener, at det er en Misforstaaelse, at der bliver mere Lektietæperi efter det foreliggende Forslag, kan jeg ikke forstaa det; thi det maa der dog blive, naar man kræver mere ved Optagelsen, og naar man lægger nye obligatoriske Fag ind. Hvordan skal man

faa Fag som fremmede Sprog lært? Der maa dog læses, der maa sættes Lektier for, det bliver nyt Stof, som der skal arbejdes med, naar man forøger de obligatoriske Fag (*Vilhelm Rasmussen*: Det er det ærede Medlems Fejl, naar han kun kan tænke sig det som Lektietæperi). Det kan vi ikke saa godt drøfte her, men vi kan maaske drøfte det i Udvalget. Jeg vil dog tvivle om, at man kan tilegne sig ret meget Stof, uden at der maa læses paa det og gøres et Arbejde. Saa kan man kalde det, hvad man vil. Naar man maa læse paa noget for at tilegne sig det, kan man kalde det Lektietæperi eller Ikke-Lektietæperi, det bliver en Strid om Ord, ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen siger, at man godt kan reformere Seminarieundervisningen straks uden Hensyn til, at der ligger et Forslag paa Tingets Bord, som skal til Behandling i Rigsdagen. Det kan man, men jeg synes alligevel ikke, det er praktisk at reformere nu og saa maaske igen at skulle reformere om et Aars Tid. Nu ved jeg godt, at efter den Lovgivning, vi har, har Ministeren en vid Ret med Hensyn til Ordningen af Seminarieundervisningen, men det er jo ikke ganske givet, ærede Medlem, at Ministeren har den samme Ret, naar dette Lovforslag forlader Rigsdagen. Jeg kan godt tænke mig, at en Del af os vilde anse det for en Fordel, at der blev noget stabilt over det hele, og at man ikke saadan skulde reformere Seminarierne hvert andet Aar, efter som nu Ministrene veksler. Derfor er det ikke sikkert, at det bliver akkurat det samme, som Tilfældet er for Øjeblikket.

Hermed sluttete Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Formanden: Jeg skal lade de 3 følgende Sager udgaa af Dagsordenen.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 15. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden: